

Gợi ý viết đoạn văn với nhan đề Gửi tác giả truyện Cô bé bán diêm thuộc phần Viết kết nối với đọc trong nội dung soạn bài Cô bé bán diêm - Kết nối tri thức. Đọc tài liệu cung cấp cho bạn đọc những đoạn văn mẫu hay chuẩn yêu cầu 5-7 câu, mời các bạn tham khảo.

Đề bài:

Viết đoạn văn khoảng 5-7 câu với nhan đề: *Gửi tác giả truyện Cô bé bán diêm.*

Gợi ý khi viết đoạn văn gửi tác giả truyện Cô bé bán diêm

Để viết đoạn văn 5-7 câu sao cho đúng và đủ ý, các em cần lưu ý các nội dung có thể nêu trong đoạn văn:

- Chia sẻ với nhà văn tình cảm xót thương dành cho cô bé bán diêm.
- Nỗi buồn đau trước sự thờ ơ, vô cảm của con người.
- Cùng nhà văn viết một đoạn kết khác cho câu chuyện.
- Kể với nhà văn về một điều tốt đẹp mà câu chuyện mang tới cho em.

...

4 mẫu đoạn văn gửi tác giả truyện Cô bé bán diêm

Từ các gợi ý trên, các em có thể chọn lựa được các nội dung mình sẽ đưa vào đoạn văn. Và các em tham khảo thêm các đoạn văn dưới đây để học cách trình bày, triển khai nội dung sao cho phù hợp, cân đối.

Đoạn văn gửi tác giả truyện Cô bé bán diêm - Mẫu 1

Kính gửi nhà văn An-đéc-xen, tác giả của truyện Cô bé bán diêm. Dù đã rất nhiều năm trôi qua kể từ khi ông viết tác phẩm này, nhưng những giá trị của Cô bé bán diêm cho tới nay vẫn còn hiện hữu. Khi đọc truyện, chúng cháu đều cảm thấy vô cùng xót xa trước hoàn cảnh bất hạnh của cô bé bán diêm. Nhưng dưới ngòi bút ngập tràn yêu thương, chứa chan sự đồng cảm, ở đoạn kết truyện, chúng cháu đã cảm nhận được rằng cô bé bán diêm không chết, mà em thật sự đã gặp lại bà và đi tới một thế giới khác có muôn vàn hạnh phúc. Tác phẩm của ông quả thật đã đem đến những giá trị nhân văn sâu sắc cho văn học và cho xã hội. Bởi vậy, cháu tin rằng tác phẩm của ông sẽ còn sống mãi cùng thời gian, năm tháng.

Đoạn văn gửi tác giả truyện Cô bé bán diêm - Mẫu 2

Thân gửi tác giả truyện Cô bé bán diêm - nhà văn An-đéc-xen. Một trong những truyện cổ tích yêu thích nhất của cháu chính là truyện Cô bé bán diêm do ông sáng tác. Dưới ngòi bút nhân văn của tác giả, truyện đã mang đến cho mỗi người đọc bài học sâu sắc về ý nghĩa về cuộc sống. Giữa đêm giao thừa rét mướt, khi mọi người trong khu phố được ở trong nhà quây quần bên gia đình hạnh phúc thì một cô bé nghèo phải lang thang để bán diêm. Những người đi ngoài đường không hề

đoái hoài đến cô bé đáng thương đang run rẩy với chiếc áo rách, đôi chân trần và mái tóc bết lại. Khi đọc đến những đoạn văn miêu tả hình ảnh cô bé, cháu đã cảm thấy thật xót xa. Đặc biệt nhất, trong câu chuyện của mình, nhà văn còn thỏa mãn ước mơ của cô bé bằng những mộng tưởng quá đổi giản dị. Cái kết của truyện khiến cho cháu cảm thấy ám ảnh nhất. Hình ảnh cô bé chết đi nhưng đôi vẫn má hồng, còn đôi môi đang mỉm cười đã giúp người đọc có thêm hy vọng về một cuộc sống hạnh phúc ở nơi thiên đường cho cô bé tội nghiệp. Tác phẩm Cô bé bán diêm quả là giàu giá trị nhân văn cao đẹp và mang cho người đọc nhiều cảm xúc đáng quý.

Đoạn văn gửi tác giả truyện Cô bé bán diêm - Mẫu 3

Kính gửi tác giả An-đéc-xen, cháu là một độc giả trung thành của ông. Cháu đã đọc được khá nhiều các tác phẩm truyện cổ tích của ông. Nhưng có lẽ, truyện Cô bé bán diêm là truyện mà cháu yêu thích nhất. Với tác phẩm này, ông đã khiến cho mỗi độc giả như cháu khi đọc đều cảm thấy xót xa, thương cảm với số phận quá đổi bất hạnh của cô bé bán diêm. Không chỉ vậy, cháu còn cảm thấy căm ghét cái xã hội vô cảm, với những con người thờ ơ, đã gián tiếp gây ra cái chết của cô bé nghèo. Kết thúc của truyện đã để lại trong cháu ấn tượng mạnh mẽ nhất. Hình ảnh cô bé bán diêm khi chết nhưng không hề đem đến cảm giác sợ hãi. Mà ngược lại giúp người đọc có thêm niềm tin về hạnh phúc của cô bé, ở một thế giới khác cô bé được ở cùng với người bà nhân hậu của mình. Cảm ơn tác giả đã đóng góp một tác phẩm hay vào nền văn học thế giới, đặc biệt là văn học thiếu nhi cho chúng cháu.

Đoạn văn gửi tác giả truyện Cô bé bán diêm - Mẫu 4

Thân gửi nhà văn An-dec-xen - tác giả câu chuyện Cô bé bán diêm. Đã hơn một thế kỷ trôi qua kể từ ngày ông viết truyện Cô bé bán diêm, nhưng người đọc trên khắp hành tinh này, nhất là những bạn nhỏ như chúng cháu vẫn luôn nghe văng vẳng đâu đây lời nguyện cầu tội nghiệp của cô bé. Ước mơ của cô bé trong câu chuyện là được sống mãi bên bà trong tình yêu thương, muốn thoát khỏi cảnh đói rét, đau khổ. Nhưng thực tế thì quá phủ phàng, cô bé đã chết rét, chết đói trong đêm giao thừa giữa khu phố với những ngôi nhà ngập tràn ánh sáng. Cảm ơn ông với ngôi bút ngập tràn yêu thương, chứa chan sự đồng cảm, ông đã khiến cho người đọc vẫn cảm giác rằng cô bé tội nghiệp ấy không chết. Em đang đi vào một thế giới khác, thế giới có bà có hạnh phúc và yêu thương dành cho em.

Mở rộng về bức thư gửi tác truyện Cô bé bán diêm

Bức thư đặc biệt dưới đây của học sinh Việt Nam đạt giải tại cuộc thi Viết thư Quốc tế UPU lần thứ 44 - Tại Pháp. Bức thư tuy không phù hợp với yêu cầu của đề bài nhưng cũng là một tài liệu quý để các em tham khảo. Bức thư của bạn Trương Hải Nam thuộc Trường THCS Lê Hữu Lập (Hậu Lộc, Thanh Hóa) đạt giải Nhất toàn quốc năm 2015 Cuộc thi UPU Việt Nam. Bài thi được dịch sang tiếng Pháp và gửi tham dự cuộc thi UPU quốc tế cùng năm. Thật tuyệt vời khi cái tên Trương Hải Nam, Việt Nam đã đạt giải: "Tác phẩm được chú ý đặc biệt - giải Khuyến khích Quốc tế".

Xứ sở Tình Thương, ngày 15 tháng 02 năm 2015.

Nhà văn Andersen kính mến!

Ông còn nhớ cháu chứ? Cháu là “Cô bé bán diêm” trong truyện ngắn cùng tên của ông đây ạ! Cô bé nghèo khổ phải dò dẫm lê bước trên tuyết giữa mùa đông lạnh giá và từ già cuộc sống trong một đêm Giáng Sinh - đêm mà ai cũng đều cầu chúc những điều tốt lành.

Nếu được gặp ông trước đêm ông đặt bút viết nên câu chuyện kể về cháu, cháu đã xin ông đừng tạo nên một nhân vật đáng thương đến vậy. Cháu muốn được lớn lên trong một thế giới đẹp đẽ hơn, sống một cuộc sống yên bình, hạnh phúc, nhưng ngặt nỗi số phận và chính ông đã chẳng cho cháu có quyền được lựa chọn. Cháu đã phải sống trong cảnh mồ côi mẹ, không lâu sau đó người bà thân thương nhất cũng qua đời; gia sản tiêu tán bởi người cha nghiện ngập, suốt ngày đánh đập, hành hạ con gái, nhất là khi cả ngày cháu chẳng bán được bao diêm nào.

Không chỉ nuôi ước mơ về một gia đình hạnh phúc, cháu còn muốn được đi học, được vui chơi như biết bao bạn bè cùng trang lứa, không phải mang bên mình chiếc túi đầy những bao diêm và canh cánh nỗi lo rằng sẽ không bán hết, bị mắng, bị chửi, bị đánh đập... Cháu buồn và tủi thân lắm ông ạ! Giá như năm ấy ông tặng cho cháu một mái ấm trọn vẹn, một cuộc sống đầy đủ để cháu được học, được đến trường cùng bạn bè thì hay biết mấy.

Thực lòng, thế giới cháu luôn mơ về trong những đêm say giấc không hẳn là một thế giới hiện đại, văn minh bậc nhất. Cháu chỉ cần một cuộc sống mà ở đó con người chẳng bao giờ phải đối mặt với chiến tranh, hận thù, bệnh tật, đói nghèo, tệ nạn xã hội... Chính người bà mà cháu yêu quý đã rời xa cháu vĩnh viễn chỉ vì bệnh tật và nghèo khổ đấy ạ. Những cánh chim bồ câu trắng khẽ bay lượn trên bầu trời trong lành, thoáng đãng, chẳng chút bụi bặm, ô nhiễm, bên dưới là mái nhà có dây thừng xuyên bao quanh, có tiếng mẹ, tiếng cha âm áp, dịu dàng... Đó mới là một cuộc sống mà cháu hằng mong ước, ông có biết?

Điều mà cháu tiếc nhất ở câu chuyện của ông đó là giữa những con người còn có một khoảng cách vô hình tồn tại, ngăn cản sự chan hòa của tình thương. Ông cũng biết đấy, trông thấy một bé gái nhỏ lạnh co vì rét giữa đêm giá buốt chào diêm mà chẳng ai dừng lại mua giúp lấy một bao. Để rồi khi cô bé ấy “nắm tay bà bay lên”, bay về một thế giới khác, người ta cũng chẳng buồn quan tâm, họa chăng chỉ là đôi lời bàn tán để thỏa mãn cho sự hiếu kỳ của họ.

Ông ơi! trước khi chết vì cái đói, cái rét, cô bé kia đã chết vì chính sự lạnh lùng vô cảm, tàn nhẫn và ích kỷ của người đời. Càng ngẫm nghĩ, cháu lại càng thấm thía câu nói, tuy đơn giản ngắn gọn nhưng lại vô cùng ý nghĩa của Loilla Cather: “Nơi nào có tình thương yêu thì nơi đó luôn có những điều kỳ diệu”. Giá như con người biết quan tâm đến nhau nhiều hơn thì có lẽ điều kỳ diệu đã xảy ra và cháu đã chẳng về với Thượng đế. Tình thương, sự sẻ chia, giúp đỡ đồng loại, chỉ mơ ước nhỏ bé ấy thôi mà chẳng ai giúp cháu, giúp những em bé có hoàn cảnh như cháu thực hiện được ông nhỉ?

Ông ơi! Chắc hẳn ông ngạc nhiên lắm! Cô bé của ông ngoan ngoãn ngày nào nay lại viết thư để khiển trách ông với lý do ông chưa cho nó được một cuộc sống như nó vốn mơ ước. Không đâu ông, cháu hiểu vì nỗi lòng trần trở lo lắng cho những số phận trẻ em bất hạnh trên khắp thế giới nên ông mới viết nên một câu chuyện buồn như thế. Ông viết nó bằng cả tâm huyết của mình với hi vọng có thể thức tỉnh được trái tim vô cảm của một số con người, để chúng cháu có một cuộc sống tốt đẹp hơn.

Phải rồi ông ơi, từ ngày “Cô bé bán diêm” được xuất bản và phát hành ở nhiều nước trên thế giới, có rất nhiều fan hâm mộ viết thư cho cháu. Bức thư gần nhất mà cháu nhận được là những dòng tâm sự đầy cảm xúc của một cậu bé giấu tên đến từ Việt Nam. Trong thư, cậu có nhắc đến một

cuộc thi với chủ đề rất hay: “Hãy viết một bức thư nói về thế giới bạn muốn được lớn lên trong đó”. Vậy là cháu quyết định viết và gửi thư cho ông với mong muốn qua những chuyến xe bưu chính UPU, lá thư này sẽ đến được tay ông, giúp ông hiểu được nhiều hơn những ước mơ, hoài bão của cháu cũng như bao trái tim bé bỏng khác về một thế giới mà mọi đứa trẻ đều muốn lớn lên và phát triển ở đó.

Ông ơi! Hi vọng ông sẽ nhớ về cháu, về truyện ngắn mang tên đứa bé này hơn 166 năm về trước. Luôn ấp ủ một niềm tin là ông vẫn khỏe mạnh, luôn ấp ủ một tình yêu đối với Andersen của cháu! Chúc ông một buổi tối thật nhiều niềm vui!

Cô bé bán diêm".

-/-

Trên đây là **4 mẫu đoạn văn với câu nhan đề: Gửi tác giả truyện Cô bé bán diêm** hay. Hi vọng những đoạn văn của các bạn học sinh sẽ giúp em trau dồi kiến thức và từ vựng. Chúc các em học tốt môn Ngữ văn 6.